

РЕШЕНИЕ

№ 22685

гр. София, 01.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 13.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Слава Гьошева

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **3587** по описа за **2025** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно- процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Д. Д. Д., чрез адв.П. – М. М. Б., АК – В. срещу Решение № 562/12. 02. 2025г. по нахд № 3623/23 г. на СРС, НО, 133 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 23 – 4332 – 000866/26. 01. 2023г., издадено от началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“.

С наказателното постановление на касатора са наложени следните административни наказания:

1. на основание чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП глоба в размер на 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП;
2. на основание чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП глоба в размер на 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП;

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение и на потвърденото с него наказателно постановление. Правят се възражения, че основният спор е дали следва при хипотеза, в която водачът прави два отказа от изследване /за алкохол и за наркотици/ да му бъдат издадени два броя самостоятелни талона за изследване. Касаторът счита, че това е необходимо, за да може да се направи избор по чл. 6, ал. 4 от Наредбата за установяването на алкохол и наркотици в кръвта и по-конкретно дали да бъде изследван с доказателствен анализатор или чрез медицинско изследване /касателно алкохола/. Претендира разноси. В хода на съдебното

производство доводите се поддържат от адв. Б.. Прави се и възражение, че не е предоставен максималният срок по Наредбата, необходим за придвижване до ВМА.

Ответникът по касация, редовно призован, не се представлява, не представя становище по касационната жалба.

Прокурор Р. от СГП дава заключение, че решението на първоинстанционния съд е правилно и законосъобразно.

Административен съд София - град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл. 63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, същата е неоснователна. Съображенията за това са следните:

От събраните доказателства е установено, че на 18.01.2023г. около 01.10ч. в [населено място] Д. Д. е управлявал л.а. „М. Ц220“ с [рег.номер на МПС] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], когато бил спрял за проверка. Водачът отказал да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство дрегер, отказал и да бъде изпробван за употреба на наркотични вещества или техни аналози с техническо средство дръг тест. Издаден му е талон за медицинско изследване за ВМА и 7 бр. стикери. Лицето не е дало кръвна проба за медицинско изследване.

За нарушения по чл. 174, ал. 3, пр. 1 и пр. 2 от ЗДвП е съставен АУАН, който водачът подписал без възражения. Въз основа на АУАН е издадено НП№ 23 – 4332 – 000866/26. 01. 2023г. от началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“.

Въззивният съд потвърдил издаденото НП с Решение № 562/12. 02. 2025г. по нахд № 3623/23 г. на СРС, НО, 133 състав.

Въззивното решение е допустимо, валидно и правилно.

Районният съд е установил правилно фактическата обстановка, основана на събраните по делото писмени и гласни доказателства. На страните е осигурена пълна и равна възможност да обосноват и докажат защитните си тези. Въз основа на обективен и съвкупен анализ на доказателствата съдът е формирал обосновани правни изводи като е приел за осъществен състава на всяко едно от двете административни нарушения, за които са наложени съответните наказания, като правилно е приложил и материалния закон.

Отказите да бъде извършена проверка с тест за установяване употребата на алкохол и наркотични вещества или техни аналози е съставомерен съответно чл.174, ал. 3, предл. 1, съответно предл. 2 от ЗДвП. Законната разпоредба е императивна и не урежда изключения или възможни хипотези на законосъобразен отказ. Единствената възможност за нарушителя да докаже, че не е извършил нарушение по чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП е като бъде подложен на тест, резултатите от които се проверяват чрез допълнителни медицински и химически изследвания, за което в случая е издаден талон за медицинско и химическо изследване № 113214 След като нарушителят не е направил предписаните му изследвания, той доброволно се е лишил от възможността да докаже евентуално грешния резултат на проверката. Това е така, тъй като той е отказал на място да бъде изпробван за употребата на алкохол с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510 ARDM 0207“ и за употребата на наркотични вещества и техни аналози с D. Т. 5000, номер ARNJ-0002 и именно в тази връзка той е получил талон за медицинско и химическо изследване № 113214, но не е отишъл във ВМА.

Правилно касаторът отбелязва, че редът за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози се регулира от Наредба № 1 от 19 юли 2017г., но необосновано поддържа допуснати нарушения на нейните разпоредби. Според чл.

2, ал. 1 от Наредбата, при извършване на проверка за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози проверяваното лице е длъжно да изпълнява точно дадените му от контролните органи по ЗДвП разпореждания и указания, освен ако те налагат извършването на очевидно за лицето престъпление или друго нарушение на нормативен акт или застрашават неговите или на други лица живот или здраве. В ал. 2 на същата норма е посочено, че неизпълнението на задължението по ал. 1, с което се възпрепятства извършването на проверката, се приема за отказ на лицето да му бъде извършена такава. Според чл.3, ал.1 от Наредбата, при извършване на проверка на място от контролните органи употребата на алкохол се установява с техническо средство, а употребата на наркотични вещества или техни аналози - с тест. Противно на твърденията в касационната жалба, няма установено изискване за издаването на два талона. Нормата на чл.3а от Наредбата не предоставя избор дали бъде извършено медицинско и химическо или химико-токсикологично изследване, тъй като това не съответства на текста ѝ, според който употребата на наркотични вещества или техни аналози при отказ за извършване на проверка с техническо средство или тест се установява с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване. Единствената възможност за избор от страна на проверяваното лице е уредена в чл.6, ал.4 от Наредбата – в талона по чл. 3, ал. 2 се отразява изборът на лицето дали установяването на концентрацията на алкохол в кръвта да се извърши с доказателствен анализатор или с медицинско и химическо лабораторно изследване. При отказ на лицето да избере един от двата начина на установяване се приемат отчетените показания от техническото средство. Дори да се приеме, че лицето е имало някакво право на избор, относно вида на изследването, то в конкретният случай самият нарушител се е лишил от правото си на допълнителна проверка чрез изследване по чл.3а от Наредбата. С отказа си да се яви във ВМА за допълнителни изследвания, касаторът сам е пропуснал възможността да бъде доказана чрез медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване липсата на посочените вещества в кръвта му, поради което са неоснователни възраженията му за нарушения в тази насока. Неоснователно е и възражението относно посочения срок в талона, а именно до 40 минути, вместо до 45 минути по чл. 6, ал. 6, т. 2 от Наредбата, което не може да ограничи по никакъв начин правата на касационния жалбоподател, а и обективно посоченото време от 40 мин. за явяване в лечебно заведение е било напълно достатъчно с оглед времето от денонощието, когато е извършена проверката и разстоянието от мястото на извършване на същата до ВМА – С.. Като е достигнал до идентични правни изводи въззивният съд е постановил обжалваното решение при правилно приложение на закона, без да са допуснати съществени процесуални нарушения, поради което следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, X - ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 562/12. 02. 2025г. по нахд № 3623/23 г. на СРС, НО, 133 състав.

Решението не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.